

oznanilo

“Blagor
 čistim v srcu,
 kajti Boga
 bodo gledali.”
 Matej 5,8

6. velikonočna
 nedelja

leto XII / 2010-21
 9. maj 2021

TI VERUJEŠ? Jn 20,19–31
 Osrednja misel evangelijskega odlomka je Tomaževa izpoved vere v Vstalega in Jezusov pouk o pravi veri. **»Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, in niso videli, pa so začeli verovati!«** Vera, tudi tista preprosta, vsakdanja, naravna in ne zgolj nadnaravna, ni v tem, da si prepričan o nečem, kar si na lastne oči videl in z lastnimi rokami otipal. Če bi bilo vse človeško spoznanje omejeno na to, bi bilo zelo revno. Nadnaravna vera sicer potrebuje tudi razumske dokaze, in to je predmet verskega pouka pri verouku, pridigah, pripravi na prejem zakramentov, vendar pa je pri pripravljanju poti do vere veliko bolj potrebna ponižnost duha in prošnja za milost, ki razsvetli naš razum. **Potrebna je odprtost srca in živl-**

jenje v skladu z glasom vesti, ki govori vsakomur. Slovenski pregovor lepo pravi: »Resnica je nebeška rosa: da jo sprejmeš, ji pripravi čisto posodo.«

Dvomljivcev, kakršen je naš prijatelj Tomaž iz evangelija, hodi tudi danes veliko po svetu. Tomaž je podvomil v Kristusa, ker je bila njegova vera preveč enostranska, pozunanjena. »Razočaral si me, Gospod, ker si pustil, da so te križali kot zločinca. Mi pa smo upali, da boš obnovil Izraelovo kraljestvo!«

Sodobni Tomaži svojo nevero opravičujejo z izgovori: »Hodil sem v cerkev, molil sem; toda Bog me ni uslišal, ko sem bil v stiski, zato sem vse skupaj pustil.« Drugi pravijo: »Hodil sem v cerkev, toda župnik je bil trd in nečloveški, ni razumel mojih težav, zato ne prestopim več cerkvenega praga.«

Modri ljudje znajo iti preko duhovnikovih napak, tiste s slabotno vero pa le-te zelo motijo. Ne le za duhovnike, ampak tudi za vse druge učitelje vere in vse nas, ki smo priča Jezusa v vsakdanjem svetu velja, vprašanje, ki nam ga zastavlja slovenski pregovor: **»Ako ti svojemu evangeliju ne veruješ, kako bom jaz, kako bo tujec?«**

Čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri in Tomaž z njimi. Jezus je prišel pri zaprtih vratih, stopil mednje in jim rekel:

»Mir vam bodi!«

Potem je rekel Tomažu:

»Polôži svoj prst sèm in poglej moje roke!

Daj svojo roko in jo polôži v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren.«

Tomaž mu je odgovóril in rekel: »Moj Gospod

in moj Bog!«

Jezus mu je rekel:

»Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa verujejo!«

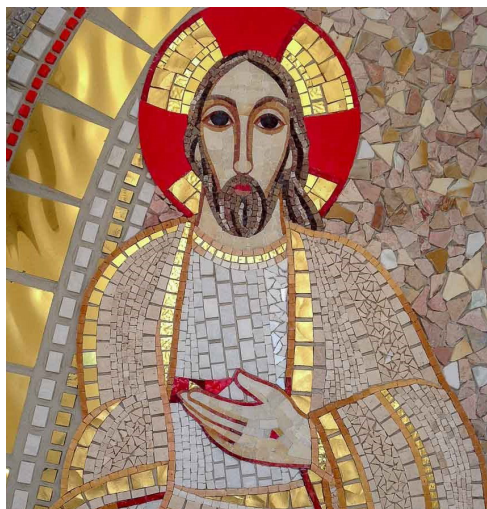
(Jn 20,26–29)

Odpuščanje priča, da živi v svetu ljubezen, ki je močnejša od greha. Razen tega je odpuščanje prvi pogoj sprave, ne le v odnosih Boga do človeka, temveč tudi v odnosih med ljudmi.
(sv. Janez Pavel II.)

PREŠLI SMO IZ SMRTI V ŽIVLJENJE

Bistvena vsebina velikonočnega praznika je proslavljanje Jezusove zmage nad grehom in smrtjo, proslavljanje zmage Življenja. / V vsakdanjem bivanju čutimo, kako v nas poteka nenehna boj med življenjem, tistim, kar je v nas Božje, ustvarjeno za večnost, in smrtjo, tistim, kar je v človeku umrljivo, omejeno, sebično. **Vstali Kristus nas vabi v boj. Ne v boj enega proti drugemu, temveč v boj proti nam samim. To je notranji boj, boj proti sebičnosti, proti strahu pred življenjem, ki biva v nas.** Ozkosrčna, vase zagledana ljubezen ne more voditi drugam kot le v kraljestvo smrti. **»Mi vemo, da smo prešli iz smrti v življenje, ker brate ljubimo. Kdor ne ljubi, ostaja v smrti,«** piše apostol Janez, tisti, ki je pri zadnji večerji slonel Jezusu na prsih in je prvi prišel k njegovemu praznemu grobu. V prvih krščanskih časih je bil edini praznik velika noč, obhajanje Gospodovega vstajenja. Jezusovi učenci so se zbirali, da so se spominjali njegove ljubezni do konca. **Sad tega spominjanja je bil, da so svojega Gos-**

pada posnemali. Ljudje, ki so prihajali z njimi v stik, so strmeč govorili: »Glejte, kako se ljubijo med seboj!« Mislim, da se nam mora samo od sebe zastaviti vprašanje: Koliko smo mi, kristjani ob začetku tega tisočletja, tukaj, kamor smo postavljeni, med številne izzive časa, resnični Jezusovi učenci? **Med afriškimi kristjani, ki so po doživljanju vere precej podobni kristjanom prvih časov, je znano velikonočno voščilo: »Kristus, ki živi v meni, pozdravlja Kristusa, ki živi v tebi!«** To niso samo lepe besede, to je živa resnica. Najlepše in najbolj trajno velikonočno voščilo bo, če si tudi mi voščimo tako – vsako jutro znova!

POMAGAJ NAM VSTATI

Gospod Jezus,
pod težo križa si padel na zemljo.
Teža našega greha,
teža našega napuha te priklepa k tlom.
Tvoj padec ni znamenje zle usode,
ni preprosta slabost zaradi poteptanosti.
Hotel si priti naproti nam,
ki zaradi svojega napuha ležimo na tleh.

V svoji oholosti mislimo,
da smo sposobni ustvariti človeka.

V resnici vedno globlje
ponižujemo človekovo dostojanstvo.
Gospod, pomagaj nam, ker smo padli.

Pomagaj nam, da bomo zapustili
svojo rušilno oholost

in se ob tvoji ponižnosti učili, kako na novo vstati.

**Velikonočna aleluja,
ki odmeva v Cerkvi,
izraža tiho radost vsega veseljstva
in predvsem hrepenenje
vsake človeške duše,
ki je iskreno odprta za Boga
in je hvaležna za njegovo
dobroto, lepoto in resnico.**
(Benedikt XVI.)

Slovenski

pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

Ste se danes že nasmejali?

Dva moža sta tiho ribarila in pila pivo. Janez reče: "Mislim, da se bom ločil. Žena že dva meseca ni govorila z mano." Ivan ribari naprej in počasi pije pivo, ter reče: "Raje premisli, Janez, tako žensko je težko najti."

Pride sv. Peter do Boga in mu reče: "Zunaj pred vrati so štirje ateisti, ki bi radi govorili s tabo." Reče Bog: "Reci jim, da me ni!"